

der saaledes kan meddeles Borgerskab, ere de fra gammel Tid bekendte eller ikke. I § 18 findes en Omregulering af flere ældre Næringsveie, men jeg finder Intet Sted sagt, at der kan være Noget til Hinder for at tage Borgerskab paa en heel ny Næring. Vil det f. Ex. være tilladt at tage Borgerskab som Guldarbejder, saaledes at de 3 nævnte Borgerfaber som Guldrækker, Guldslager og Guldsmed indbefattes derunder? Jeg finder Intet i Lovudkastet, som tjener til Besvarelse af dette Spørgsmaal. Der omtales et Par Steder i Lovudkastet Bogtrykkere, og navnlig i den ny lig citerede § 28 stiges der, at Bogtrykkere ikke maae nedsette sig paa Landet uden ifølge kongelig Bevilling; men der stiges ikke, om de maae nedsette sig i Kjøbstæderne uden kongelig Bevilling, og jeg veed ikke, om det er Meningen. Der findes ligeledes omtalt Apothekere. Det hedder nemlig i § 34, at fra den almindelige Handelsret, som efter § 32 tilkommer Kjøbmand, undtages blandt Andet „de Medicinalvarer, som ifølge Lov og Anordninger ere forbeholdte Apothekerne“; men det sees ikke, om disses Stilling i det Hele iøvrigt bliver uforandret. Jeg antager vel, at det er Meningen, men er det Meningen, saa troer jeg, at der er Anledning til at gjøre Indsigelse derimod. Jeg seer ikke, hvad Grund der skulde være til at undergive Apothekernæringen Bevilling. — Man anfører i Almindelighed derfor, at man maa have Tilsyn med, at Apothekerne virkelig kunne bestaae, at det er gavnligt, at de kunne drives med større Næring; men vil man overlade alle Andre at paasee, om de ere istand til at drive deres Næring eller ikke, saa skønner jeg heller ikke rettere, end at man ogsaa kan overlade Apothekerne det. Visse Fordringer maa Staten gjøre til Enhver, der vil nedsette sig som Apotheker; han maa have taget Examen, han maa forpligte sig til at holde et fuldstændigt Apothek, han maa underkaste sig Visitation af sit Apothek, og man maa fremdeles tilstaae ham Eneret til Forhandling af de egentlige Apothekersager, men saa troer jeg ikke, at det kan være i det Offentliges Interesse at gaae videre, det vil tværtimod være i det Offentliges Interesse, at man ikke gaaer videre. Apothekerne

kunne, selv om de have Privilegium, være høist upaalidelige. Det er f. Ex. Alle bekendt, at man fra Apothekerne stundom faaer meget dyr Medicin, fordi man ikke kan kontrollere Priserne; man kan derfra faae upaalidelig tilberedt Medicin, ja, man faaer undertiden Gift istedetfor Medicin. Alle disse Ulemper ville afhjælpes, naar der aabnedes en fri Concurrent. Er en Apotheker ikke saaledes, som han bør være, saaledes at man kan være tjent med at søge hos ham, saa maa han finde sig i at faae en Concurrent ved Siden af sig, og det vil være den bedste Bistands hos ham.

Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning om en enkelt Paragraph, nemlig § 80. Det hedder i denne Paragraph: „Naar det oplyses, at den, der er befunden i uberettiget Salg eller Udskjænkning af Brændevin, kun har solgt eller udskjænket til en enkelt Person eller ved en særdeles Leilighed o. s. v.“ Denne Passus er ikke logisk rigtig; det kan nemlig ikke oplyses, at en Mand kun har solgt til en enkelt Person og ved en særdeles Leilighed. Der kan muligviis kun være oplyst eet Tilfælde, og det under særdeles Omstændigheder; men man kan ikke bevise det Negative, at han ikke har gjort det oftere. Jeg troer i det Hele taget, at det vilde være det Heldigste aldeles at udelade § 80.

Det vil nu vistnok med de allerfleste Interesseredes Bisald være muligt at gjøre et meget stort Skridt fremad til større Frihed i vort Næringsvæsen, og det Spørgsmaal, der nu er at besvare, vil nærmest være, om man med de fortrinsviis Interesseredes gode Villie skal gjøre dette Skridt, eller om man skal gjøre et større Skridt imod deres Villie. Jeg troer, det er tilraadeligt at holde sig omtrent inden de Grændser, hvor Reformer kan see med de Interesseredes gode Villie og efter deres Ønske. Gaaer man videre, vil man bevirke, at et stort Antal Mebborgere ønske et Tilbagekridt. Der kan komme Lider over vort Fædreland, hvor det bliver mindre let at leve, end det nu er; indtræder saadanne Lider, ville mange af de mindre Borgere, der nu befinde sig i taalelige Kåar, søle sig trykkede af Tidsforholdene, og de ville, da naturligt komme til at sætte den